

Tanken om bundgrænseforhøjelse har nemlig den 29. august 1975 vundet tilhængere i venstre, jfr. Helhedsplan II pkt. III, og den 28. september 1975 hos det radikale venstre, hvis landsmøde vedtog at arbejde for personfradrag, der overstiger den almindelige folkepensionistindtægt.

Fremskridtspartiets tidligere forslag havde nummer F 54. Det blev fremsat den 20. februar 1975 og var til første behandling den 13. marts 1975 (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 1794-1825), til anden behandling den 22. maj 1975 (ibid. spalte 5304-5314). Dets fald gengives spalte 5385. Den 8. september 1975 lancerede fremskridtspartiet 21.000 kroners skattefrit bundfradrag, jfr. F 238 og F 239 (se Folketingstidende 1974-75, 2. samling, forhandlingerne sp. 7559). Disse forslag kom imidlertid aldrig til realitetsbehandling, fordi venstre og socialdemokratiet i samme dags morgenbrækning havde forligsaftalt, hvad der skulle behandles i folketingsmødeugen, der begyndte den 8. september 1975. Fremskridtspartiet gentog sit forslag som F 37 af 17. oktober 1975, men det nåede aldrig længere end til første behandling den 13. november 1975. Den er gengivet i Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne spalte 1614-1631.

*Bemærkninger til
lovforslagets enkelte bestemmelser.*

Til § 1, nr. 1.

Den foreslåede forhøjelse af den skattefrie bundgrænse fra de nuværende 12.600 kr. vil bevirke et provenutab for det offentlige i 1977 på ca. 12 milliarder kroner. Det tal bliver dog ikke det endelige. Store dele af realindkomststigningerne vil blive brugt til at købe varer, som er belagt med moms og punktafgifter, og den styrkede konkurrenceevne i dansk erhvervsliv giver en øget aktivitet. Herved mindskes statens udgifter på en halv milliard kroner månedlig til arbejdsløshedsunderstøttelse, og forbrugsafgiftsindtægterne styrkes yderligere.

Kort sagt: samfundsøkonomien kommer ind i den gode spiral, hvor det går bedre og bedre dag for dag med den danske økonomi.

Det beløb, som til gengæld skulle spares på de offentlige budgetter, ville være ret beskedent. De samlede offentlige udgifter er som bekendt steget stejlt i den sidste snes år og er nu kommet op på godt 120 milliarder kroner for 1977. For at gennemføre den skitserede løsning af lavtlønsproblemet skal det offentlige altså alene spare nogle få procent af sine udgifter. Det kan naturligvis lade sig gøre, uden at det på nogen måde går ud over de lavtlønnes tilværelse. En af besparelserne følger i øvrigt af, at

man bliver fri for den meningsløse administration, som er forbundet med at indkomstbeskatte de ca. 800.000 skatteydere, hvis indtjening ligger imellem den nuværende bundgrænse og 22.900 kr. I øvrigt fremhæves navnlig besparelser på administrationsområder (ved lovforenklinger), på valutakrævende felter (for eksempel bemanding og u-landshjælp), på universitetsområdet, på kulturministeriets budgetter og på områder, hvor staten er lønførende.

En skattefri bundgrænse på 25.000 kr. vil derhos nødvendiggøre revisioner i opadgående retning vedrørende statsrefusionerne til kommunerne — der vil miste ca. 7 af ovennævnte 12 milliarder kroner. Spørgsmålet herom må forhandles i forbindelse med finansloven for finansåret 1977-78, således at de kommunale udskrivningsprocenter bliver aldeles uberørte af nærværende forslags vedtagelse.

Til § 1, nr. 2.

Efter forslagsstillernes mening bør folkepensionisters stilling fremgå af folkepensionslovgivningen, og der bør ikke i skattelovgivningen gøres forskel på personer, der har samme indkomst, fordi den ene er folkepensionist og den anden er ikke-pensionist. Det samme gælder om andre offentlige pensioner. I praksis vil en skattefri bundgrænse på 25.000 kr. i øvrigt indebære, at langt den overvejende del af landets folkepensionister glider ud af skatteopkrævningssystemets jungleagtige uforståeligheder. Der ved fritages de for alle de besværligheder, ærgrelser og usikkerheder, som nuværende lovgivning påfører landets pensionister. Mange forstår jo simpelt hen ikke kildeskattesystemet og føler sig derfor stærkt utrygge ved det.

På de nævnte punkter adskiller forslaget sig aldeles afgørende fra de narresutter, socialdemokraterne har serveret ved deres forslag om beskatning af de sociale pensioner (senest forslag nr. 104 af 28. november 1976).

Til § 2.

Som følge af den ved lov nr. 508 af 2. oktober 1974 indførte nyordning (kildeskattelovens § 36 m. v.) vil en skattefri bundgrænse på 22.900 kr. betyde, at alle (bortset fra enlige pensionister), som er skatteansat i samme kommune, og som har indkomster over 22.900 kr., vil spare samme antal skattekrone. I kommuner, som hverken er væsentlig skatte-dyrrere eller skattebilligere end flertallet, vil størrelsesordenen være 5.600 kr. Forslagsstillerne forestiller sig derfor, at der gives den administrative regel, at månedsskatter beregnet efter hovedkort i 1977 nedsættes med 600 kr., mens ugeskatter ned-